

ನನ್ನ ಕಥಾವರಸಂಗ

ಹೇಳಿದ ಒಂದು ಘಟನೆ, ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದ ಒಂದು ಸುದ್ದಿ ಅಥವಾ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಬರೆದ ಕಥೆ ನಮಗೆ ಹೋಸ ಕಥೆಗೆ ಹೈರಕೆಯಾಗಬಹುದು. ಮಾನವಿಯತೆಯ ಸ್ವರ್ತಾವಿರುವ ಯಾವ ವಸ್ತುವಾದರೂ ನನ್ನನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಮಿತ್ರರೊಬ್ಬರು ಹೇಳಿದ ಅಂಧ ಹೆಣ್ಣುಮಾಳೆಬ್ಬಳ ಲ್ಯಾಂಗಿಕ ಶೇಣಣಿಯ ಎಳೆ ‘ಮುನಿತಾಯಿ’ ಕಥೆಯಾಗಿ ರೂಪಗೊಂಡಿತು. ಅಪಾರಾತದಲ್ಲಿ ಅರೆಜೆವಾಗಿ ರೂಪೀಯಲ್ಲಿ ಬಿಡ್ಡ ಬಿಬ್ಬ ವೃತ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ‘ಕಳ್ಳೆಬುರ’ ಕಥೆಯಾಯಿತು. ಲಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿ ಭೂಕಂಪವಾದಾಗ ಸೇರೆಮನೆಯ ಗೋಡೆ ಕುಸಿದು ಮರಣದಂಡನೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದ ಕೈಗಳು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡಿಹೋದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಓದಿದಾಗ ‘ಕುಟ್ಟೆ’ ಕಥೆ ಸ್ಥಿರಿಸಿತು; ಮನುಷ್ಯರು ಕೊಟ್ಟ ತೀರ್ಣಿಗಿಂತ ದೇವರು ಕೊಟ್ಟ ತೀರ್ಣಿ ಮಹತ್ವದ್ದನ್ನಿಸಿತು. ರಾತ್ರಿಹೊತ್ತು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ತಡವರಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಅಂಧನಿಗೆ ಮಾಗರದರ್ಶನ ಮಾಡಲು ಹೋದ ಬಿಬ್ಬ ವೃತ್ತಿಗೆ, ಇದ್ದಕ್ಕಿಂತಯೇ ಕರೆಂಟ್ ಹೋಗಿ ಕಿಗ್ಗತ್ತಲು ಕವಿದಾಗ ಆ ಅಂಧನೇ ಮಾಗರದರ್ಶಕನಾಗುತ್ತಾನೆ—

‘ನಡುದಾರಿಯಲ್ಲಿಬ್ಬ ಹೆಲಾರ್ಕೋಹೋಮ್ನ್’ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ‘ಪಲ್ಲವಿ’ ಚೈತ್ರಮಂದಿರವನ್ನು ಕಟ್ಟುವಾಗ ಸುತ್ತುಮುತ್ತಿನ ಕೊಂಬೆಯನ್ನು ಒಕ್ಕಲೆಭಿಸಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ‘ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುತ್ತಿರುವ ಬಂಗಲೆ’ ಬರೆದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ‘ಬಡತನಕೆ ಉಂಬುವ ಬಿಂತೆ’ ಸ್ನಾಮಾಗೆ ಬೆಂಂಹಚ್ಚುವ ಕಥೆ. ‘ಮರದ ಕಳಗೆ ಮಾನವರು’ ಅಲೆಮಾರಿಗಳ ಜೀವನವನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಬರೆದಂತೆ. ಹರಿಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಶಾಲಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೊಬ್ಬರು ಕೌರ ಮಾಡಿದ ಸುದ್ದಿ ಓಡಿ ‘ಬೇಳುರು ಚೋಕದ ಮೇಮ್ಮೆ’ ಕಥೆ ಬರೆದೆ. ರಂಗನತಿಪ್ಪುವಿನಲ್ಲಿ ಹೋಸಳೆಯ ತೆಪ್ಪಕ್ಕೆ ಆಕಮಣ ಮಾಡಿದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಬಿಬ್ಬರು ಹೇಳಿದಾಗ ‘ನಡು ನೀರಿನಲ್ಲಿ’ ಎಂಬ ಕಥೆಯನ್ನು ಬರೆದೆ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಹನೂರು ಅವರ ಕೇರಿಗೆ ಬಂದ ಹೋರಿ ಕಥೆಯನ್ನು ಓದಿದ ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲಿ ಅದೇ ವಸ್ತುವಿನ ಇನ್ನೊಂದು ಸಾಧ್ಯತೆ ‘ಅಗ್ನಿಪ್ರವಾಳ’ದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬಂತು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ವಸ್ತುಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಗಾಂಧಿಯಂತೆ ವೇಷಧರಿಸಿದ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ‘ಗಾಂಧಿ ವೇಷಧಾರಿಯ ಕಥೆ’ ರೂಪಗೊಂಡಿತು. ಕೆಲವು ಸಲ ವಸ್ತುವನ್ನು ತಿರುವು ಮುರುವು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅನೇಕ ಕಥೆಗಳು ಹಡ್ಡಿಕೊಂಡಿವೆ. ‘ಅನಾವರಣ’ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಬ್ಬ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಲು ಹೋದವನು ತಾನೇ ಅವನಿಗೆ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನೇಡಿ ಆ ವೃತ್ತಿಯ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ‘ಹಬ್ಬಿದಾ ಮಲೆ ಮಧ್ಯದೊಳಗೆ’ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಆಳನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಲು ಹೋಗಿ ಅಯಿ ತಪ್ಪಿ ಉಸುವಿನಲ್ಲಿ ಬೆಂಬುವ ಒದೆಯನ್ನನ್ನು ಆಳ್ಳಿ ರಸ್ಸಿ ಜೀವ ಉಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ‘ಅದ್ವಿತೀಯ’ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಹೇಸರಿನ ಇಬ್ಬರು ನಡುರ ನಡುವಣ ಸಂಘರ್ಷದಿಂದ ಒಂದನೆಯ ನಟ ಎರಡನೆಯ ನಟಕನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಸುಪಾರಿ ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಹೊಲೆಗಾಡುಕರು ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿದು ಒಂದನೆಯ ನಟಕನ್ನೇ ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾರೆ. ‘ಕತ್ತಲ ಗರ್ಭ’ದಲ್ಲೂ ಇಂತಹ ಪ್ರಸಂಗವಿದೆ. ‘ಒಂದೇ ಸೂರಿನ ಕೆಳಗೆ’ ಕಿರು ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ತಂದೆತಾಯಿಯಿಲ್ಲದ ವೃತ್ತಿಯೊಬ್ಬ ವೃದ್ಧಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತಂದೆತಾಯಿಯರನ್ನು ದತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ವಸ್ತುವನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದ ನೋಡುವಾಗ ಹೋಸ ಹೋಳಪೋಂದು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ವಸ್ತುವಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ತಂತ್ರವು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಬರುತ್ತದೆ. ‘ಪೂರ್ಣ ವಿರಾಮ’ದಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರಗಳೇ ಕಥೆ ಹೇಳುತ್ತವೆ. ‘ಚಿಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯ’, ‘ಗವಿ’, ‘ಟೆನೆ’, ‘ಸಂಸಾರ’, ‘ನರವಾಹನ’ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಘಾಣಟಸಿಯನ್ನು ಬಳಸಿದ್ದೇಳೆ. ‘ಸಾಗರದಂಥ